

Duo Nes

De broers Arjan en Albert Steltenpool groeiden op in Onderdijk. Ze trokken weg, maar hun geboortegrond blijft ze inspireren nu ze samen muziek maken. Nes, heten ze als muzikaal duo. Ze maakten een cd en een boekje. Komende zondag zijn ze te beluisteren in Oosterleek.

Arjan (links) en Albert Steltenpool op de dijk achter de speeltuin bij Onderdijk.
FOTO HENK DE WEERD

'Onderdijk zit in ons DNA'

Nes, verhalen van de dijk

Uitgeverij Aspekt,
ISBN 9789461534903

Connie Vertegaal
cvertegaal@hollandmedia.combinatie.nl

Toen ze nog thuis woonden, in Onderdijk, speelden Albert (1967) en Arjan (1970) Steltenpool met hun gitaren tegen elkaar in. Muzikale anarchie, harmoniëren deed het niet. Nu reizen de broers het halve land door om samen muziek te maken. Nes heet het duo, naar de straat waar hun ouderlijk huis stond. Ze brachten onlangs hun cd met essay 'Verhalen van de dijk' uit: een project waar twee passies samenkwamen: muziek en de geschiedenis van West-Friesland.

Tokkelen

Albert speelt gitaar, Arjan ook banjo of mandoline. Als de broers, keurig in het pak, op de dijk achter de speeltuin poseren voor de foto-

graaf, tokkelen hun vingers over de snaren. Het zijn de eerste maten van het openingsnummer van hun cd. Dagtoeristen die hun fiets de klucht op duwen kijken verrast op, maar Arjan stopt er al snel weer mee. „Nee, dit klinkt niet, hij is ontstemd.” De fietsters vinden het jammer. Ze hadden het hele lied wel willen horen, zeggen ze. Arjan ziet zijn kans schoon en maakt reclame voor het de optredens van Nes tijdens de muzikale wandeling op 28 september in Oosterleek.

Omringdijktstocht

Dat gebeurt niet vaak, een optreden van Nes in West-Friesland. „We hebben wel een keer gespeeld bij de Omringdijktstocht. Dat was ontzettend leuk om te doen, maar die wielrenners zijn natuurlijk geen luisterpubliek. Die wilden zo snel mogelijk een stempel halen en meteen weer doorfietsen.”

In Oosterleek moet dat beter gaan. Daar is Nes onderdeel van een muzikale wandeling van schuurtje naar schuurtje, waarbij verschillende acts op loopafstand van elkaar te beluisteren zijn. De broers verwachten dat hun folky luisterliedjes daar beter tot hun recht zullen komen. De liedjes zijn kleine verhaaltjes met een vleugje weemoed, over hard werken op het land, over een door emigratie verloren liefde of over het leed van een 'bouwer Cor' een tuinder die door de bank gedwongen wordt zijn bedrijf te verkopen. Tuinderszoons, dat hoor je zo.

„Jazeker”, zegt Arjan. „Onze vader had een bollenbedrijf, hier in Onderdijk. Ik heb nog allerlei opeidingen in die richting gevolgd, met het idee om het bedrijf over te nemen, maar ik kwam er achter dat het toch niet mijn ding was. Pa vond dat niet erg, die liet ons onze eigen keuzes maken. Ik ben uiteindelijk een heel andere kant op

Albert en Arjan Steltenpool zingen over het leven achter de dijk

gegaan.” Arjan Steltenpool woont in Breda en werkt in de ICT. Albert woont in Velselbroek en is adviseur op gebied van milieu. De broers komen niet vaak meer in Onderdijk. Hun ouderlijk huis is verkocht. Vader Nick Steltenpool overleed al op zijn 57e, moeder Bep Menken verhuisde na de dood van haar man naar Breda. „Toch blijven we altijd jongens uit Onderdijk”, zegt Albert. „Naar welke wereldstad je ook verhuist, kom je van het platteland, dan gaat dat in

je DNA zitten.” Mooie herinneringen hebben ze aan hun jeugd. Van schaatsen op de Groote Vliet, zwemmen in het IJsselmeer, en de kanotochten die ze maakten door de Lutjebroeker Weelen. „Het schrijnt soms een beetje, dat je hier niet meer woont. Als ik naar een kermis ga in Velselbroek dan denk ik nog altijd: dit is helemaal geen kermis. Maar ach: waar je brood is, is je vaderland hè.”

Tante

Om de liedjes met elkaar te kunnen oefenen moeten de broers flinke einden reizen. Een tante in Utrecht die precies halverwege woont, vindt het wel leuk als haar neven langskomen om muziek te maken. Dus daar mogen ze altijd oefenen. „En we gaan ook elk jaar een weekje met onze gezinnen naar de Ardennen. Dan gaan de gitaar, de mandoline en de banjo

mee.” Albert: „En dan moeten we uitkijken dat we niet de hele week samen bezig zijn met de muziek.”

Enthousiast

De afspraak is in café De Welkomst. Bekend terrein voor Arjan en Albert. Met hun vrienden praten over muziek, zo ging het in de jaren 80 aan de bar van het dorpscafé. Albert: „Muziek en vriendschap is hartstikke vervlochten in de vriendenkring die we in Onderdijk hadden en speelt nog steeds een grote rol in onze levens. Wij worden altijd nog enthousiast als we goeie nieuwe muziek horen. Niet dat we altijd op hetzelfde uitkomen. Ik was altijd van David Bowie en Jacques Brel. Jij hield meer van Chuck Berry.” Arjan: „Ja, Chuck Berry.” Albert: „Daarom heb je die drive.”

In het eerste liedje van Nes klinken de broers een beetje als Acda en De Munnik, als hun stemmen zo mooi

harmonieën. Maar Albert hoort die vergelijking niet graag. „Als je Acda en De Munnik hoort zingen, lijkt het of ze hun hele hart op tafel leggen. Maar met hun teksten doen ze dat weer teniet. Dat staat me een beetje tegen van hun muziek. Ik hoor liever de vergelijking met Thé Lau van The Scène. Op de cd's van The Scène zijn die nummers heel massief, maar akoestisch blijven ze ook heel mooi overleidend. Ik hoop dat onze muziek daar een beetje op lijkt.”

Vergeten strijd

Op de cd staan de liedjes van Arjan en Albert Steltenpool die een relatie hebben met West-Friesland. Het lied 'Vronen' bezingt de vergeten strijd tussen de middeleeuwse West-Friezen en de Graven van Holland. Dit is ook het hoofdstuk van het essay dat Albert schreef. Er is een instrumentale ode aan de Groote Vliet, waar ze vroeger met

hun kano's voeren. En een opgewekt lied over het fenomeen 'roderstijd': de periode waarin de bollen moesten worden geoogst.

Op je knietjes

Albert: „Dan zat je op je knietjes in de prut op het land, de handen in de klei. Boven je hoorde je de leuwerik zingen. Ik vond dat mooi.” Arjan: „Met elkaar hard werken op het land, dat heeft iets moois. De saamhorigheid, dat met elkaar toewerken naar het eindresultaat. Onze vader genoot daar van. Als de oogst was binnengehaald, dan vierden we dat echt.”

Info: www.nes.co.nl

Op 28 september is Nes te beluisteren tijdens de muzikale wandeling in Oosterleek. De wandeling is van 14 tot 17 uur, de artiesten spelen in tuinen, bij slecht weer in schuren. Start vanaf Herbergh het IJsselmeer.

Ziel van de dijk

Ik ben geboren op de ziel van de dijk, de oude zeedijk, de Zuiderzeedijk Tussen slaper en waker lag mijn koninkrijk mijn kinderkoninkrijk Van hieruit trok ik de wereld in, de omkadering van mijn herinnering. De vriendschappen die ik aanging, mijn familie en mijn begin.

De misthoorn blaast een eenzaam geluid, ik ga van slaper naar waker mijn dromen zijn uit. Ik lig in het gras, voel de zon op mijn huid. Van waker naar slaper bij een kabbelend geluid.

Het land dooraderd door sloot en rivier. In vroeger dagen vertrok met hier; 's ochtends vroeg ging men er op uit in een zwartgeteerde polderschuit.

Het water droeg ons de wereld in, gaf ons leven zin en verwondering. We kwamen samen met de natuur en begonnen aan ons avontuur.

Lang geleden moest het land soms wijken Door veel te lage dijken vrat de zee zich in. Veel geleden, toch zou de mens niet wijken Littekens in de dijken als een nieuw begin.

Ribbels als een hoogtelijn, golven als een zacht refrain schapen grazen in het gras, een aar kruipt omhoog in mijn jas. Jongensdromen drijven mee, herinneringen van de zee Mogelijk zing ik dit lied voor wie ik daar ooit achter liet

Ik ben geboren op de ziel van de dijk, de omringdijk, de IJsselmeerdijk. Tussen slaper en waker lag mijn koninkrijk, mijn kinderkoninkrijk.

Het verhaal van de dijk is nog lang niet uit, wat men ook besluit en waar men op stuit. Er komt nog strijd, waartegen maakt niet uit, van buitenaf of van binnenuit.

Duo Nes